

et denne Lønningsform afskaffet, hvad der i og for sig har været Stemning for, skyldes det Bestræbelsen for ikke i Øjeblikket at ændre de bestaaende Forhold mere end nødvendigt og Ønsket om gennem Ydelsen af Varetægtspenge at opnaa en Slags Klasificering af Arrestforvarerstillingerne.

Naar Varetægtspengene skal bevares, maa Kommissionen imidlertid finde det baade stemmende med Billighed og i Overensstemmelse med Lovforslagets Lønnings-system, at der de — forøvrigt ret faa — Steder, hvor der ikke allerede nu udbetales Arrestforvarerne Varetægtspenge, ydes dem et Vederlag derfor. Den hertil sigtende Bestemmelse i § 3 har dernæst den Betydning, at den aabner Kommunerne Adgang til at komme bort fra Ydelsen af Varetægtspenge, en Adgang, som formentlig vil blive benyttet af de Kommuner, hvem denne Lønningsmaade maatte forekomme mindre tiltalende.

Til § 4.

Den foreslaaede Bestemmelse, der formentlig ikke kræver nogen nærmere Begrundelse, er i Harmoni med Arrestreglement af 7. Maj 1846 D § 2, hvorefter en Arrestforvarer ikke uden Politimesterens Tilladelse maa drive nogen Haandtering ved Siden af den ham overdragne Bestilling eller dermed forene andre Bestillinger. For at opnaa dels mere Ensartethed i Afgørelsen dels en noget strengere Praksis paa dette Omraade, foreslaas Afgørelsen henlagt til Fængselsvæsenets Overbestyrelse; men naturligvis vil Politimesterens Udtalelse blive indhentet, forinden Afgørelse træffes. Bestemmelsen er dernæst i Overensstemmelse med tidligere administrative Udtalelser, nemlig kgl. Resolution af 22. Decbr. 1841 og Justitsministeriets Cirkulære angaaende Arresttilsynet af 18. Juni 1901 Afsnit IV Punkt 4, der har følgende Ordlyd:

»Arrestforvarernes Kaar bør, hvor det gøres fornødent, søges forbedrede saaledes, at Stillingerne kunne besættes med duelige og paalidelige Mænd, som kunne finde deres Udkomme ved de dermed forbundne Indtægter uden at være nødsagede til at befatte sig med andre Forretninger, der ville være dem til Hinder i med fornøden Aarvaagenhed at varetage deres Tjeneste; og det bør, hvor Forudsætningen herfor i Overensstemmelse med det foranstaaende er til Stede, paases, at Arrestforvareren som Regel stadig er til Stede i Arresthuset og ikke paatager sig Hverv — offentlige eller private — eller knyttes til Tjeneste,

der medfører hans Fraværelse fra Arresthuset«.

Til § 5.

Regelen stemmer med den tilsvarende Bestemmelse for det kommunale Politi i Retsplejelovens § 117, 3. Stykke, jfr. Lov Nr. 364 af 30. Juni 1919.

Til § 6.

Under Hensyn til at Lov om Statens Tjenestemænd af 12. Septbr. 1919 og de for Københavns Kommunes Tjenestemænd gældende ny Lønningsregler traadte i Kraft fra den 1. Oktober 1919 at regne, findes det stemmende med Billighed, at ogsaa de i nærværende Lov indeholdte Lønningsbestemmelser gælder fra denne Dato. Det er dog en Selvfølge, at man ved Afgørelsen af, om en Arrestforvarer efter den 1. Oktbr. 1919 har oppebaaret den i Paragrafen bestemte Mindsteløn, ogsaa maa medregne de Dyrtds-, Lønnings- eller andre Tillæg, der maatte være ydet ham for den efter den nævnte Dato forløbne Tid.

Til § 7.

Under Kommissionens Forhandlinger har det været stærkt fremhævet fra forskellig Side, at der kun vilde kunne fastsættes en Mindsteløn af den i § 1 foreslaaede Størrelse under Forudsætning af, at denne saavel som de øvrige i de foregaaende Paragrafer indeholdte Regler ikke skulde finde Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor Arrestforvarergerningen maa anses for underordnet i Forhold til den paagældendes øvrige Virksomhed. Saadanne Tilfælde fandtes allerede forinden Retsplejelovens Ikrafttræden, og deres Antal maa antages at blive væsentligt forøget som Følge af den ved Retsplejeloven skete Nedlæggelse af en Række Hovedtingsteder Landet over.

Den i Paragrafens 2. Stykke hjemlede Appel til Justitsministeren maa omfatte saavel Fængselsdirektorens Afgørelse af, om Arrestforvarergerningen maa anses for underordnet i Forhold til den paagældendes øvrige Virksomhed, som hans Afgørelse med Hensyn til Størrelsen af det Vederlag, der, saafremt dette er Tilfældet, skal tillægges den paagældende for hans Virksomhed som Arrestforvarer.

Til § 8.

Kommissionen har haft under Overvejelse, om der i Loven burde optages et Paabud om Ansættelse af fast Medhjælp